

Halloween a svědectví jedné maminky

Ten strašný svátek byl slavený už v 5. století před Kristem. Počátek mu dali Keltové. Podle jejich víry duše zemřelých se vracely v následujícím roku na zemi, aby vstoupily do těl živých. Aby tomu předešli, 31.října, tedy v den kdy končil pro Kelty starý rok, konstruovali velmi různé masky a převleky, které měly napodobovat démony a upíry. Převlečení tančili kolem rozpálených ohnisek a dělali

hodně hřmotu, aby je odehnali co nejdále od lidských sídlišť. Svátek byl vhodným časem pro vykonávání čar.

Ti, kteří chtěli si zajistit náklonnost duchů, stavěli v předsíních a v kuchyních zvlášť připravené jídlo.

Populární symboly tohoto pohanského svátku jsou duchové, čarodějnice, netopýry, černé kočky, zombie, sovy, démoni, atp. Jiný symbol - to je vydlabaná dýně se svíčkami hořícími uvnitř.

Teprve v XIX. století tento atypický svátek se dostal spolu s emigranty do Ameriky. Předávaný z pokolení na pokolení podlehl však četným modifikacím a metamorfózám. V noci z 31 října na 1. listopadu milovníci Halloween, stejně jako starověcí Keltové, převlekají se za duchy, nestvůry, čarodějnice a organizují pochody cestami měst. Dnes ten svátek pro četné znamená především hru. Proto této noci převlečená děcka chodí od domu do domu, bouchají na dveře a vyžadují sladkosti – jestliže je neobdrží, straší hospodaře. Jedna z odříkávaných básniček zní:

*„Duši, přízraky a upíři,
Ďáblí, strašidla a jiné můry
Dnes ze svých hrobů vstávají
A do tvých dveří bouchají.
Jestliže nechceš se jich bát,
Musíš sladkosti jim dát.“*

Ten zvyk má svůj původ v křesťanské tradici. Ve středověku totiž křesťané během slavnosti Všech svatých /1.listopadu/ chodili po dědinách a žebrali o „těsto pro duši“, tedy chléb s rozinkami. Nikoho však nestrašili, ale dárcům slíbili modlitby za duše jejich blízkých zemřelých. Jak už jsem psal, charakteristickým elementem krajiny na Halloween jsou postavené v záhradách vydlabané dýně se svíčkami hořícími uvnitř. Ten zvyk zvaný „Jack-o-lant“, vysvětluje jedna irská legenda, o nějakém Jackovi – opilci a tulákoví. Hrdina této legendy přesvědčil ďábla, aby vystoupil na strom. Následně vyřezal v kůře kmene kříž, co odřízlo satanovi návrat na zem. Kdy Jack zemřel, nemohl se dostat do nebe kvůli svým hříchům, ale nechtěli ho také přijmout do pekla, neboť přelstil ďábla. Proto mu ďábel daroval věčný oheň, umístěný dovydlabané řepy, aby si mohl osvětlit cestu ve věčném cestování po temnotách. V současné Americe řepu nahradila dýně.

Od nedávna tento svátek se začíná šířit také v naší vlasti. Podporují ho různé „lobby“, která má za cíl pouze jedno – odtáhnout lidi od křesťanské tradice. Nezapomínejme, že po té noci následuje jeden z největších křesťanských svátků – slavnost Všech svatých, do kterého už není možné se zapojit celým srdcem po prožití Halloweenu. Stačí si srovnat atmosféru, do které nás uvádějí ty svátky. Halloween, to svátky děsu, hrůzy a vyhrožování; slavnost Všech svatých, to svátek radostí, krásy a lásky zjevené v modlitbě za ty, kteří odešli a snaží se nám pomoci v našem putování do věčné vlasti. V Halloweenu ti, kteří se do toho svátku zapojují, snaží se odpudit od sebe duchy; o svátku Všech svatých schválně vzpomínáme na ty, kteří od nás odešli, aby jejich příklad byl pro nás živý. Je tedy smutné, že někteří křesťané podceňují svět ducha a velice snadno, kvůli pestrosti, si začínají s ním hrát. Je to jen znamení, že žijeme ve společenství, které netouží po duchovní hloubce, ale velice snadno se spokojí s průměrností a s klidným srdcem dokáže míchat to, co patří křesťanské víře, s tím co jí odporuje. Jen - jestliže do bílé barvy přidáme černou, můžeme věřit tomu, že pořad budeme mít bílou? Dobře víme, že ne. Problém je v tom, že

většina dnešních křesťanů řekne – No i čím se trápit? Však barva, kterou mám, není zároveň černá? Ano! Ale zdá mi se, že jdu za Kristem? Zda k takové průměrné starosti vyzývá mne Kristus?

P. Janusz

Svědectví jedné maminky ...

Dlouho jsem zvažovala, jestli se mám pustit do psaní tohoto článku, vůbec se mi do toho nechtělo, ale svědomí mi nedalo.

Začátkem listopadu, kdy věřící slaví Památku zesnulých, někteří nevěřící (v poslední době hlavně ve školách) pořádají slavnosti zvané Halloween, jde o jistou obdobu svátku čarodějnic (slaveného na jaře).

Halloween má své kořeny v pohanských dobách, pokračuje i v dnešní době formou modloslužebnictví, když vzdávají úctu satanovi jako andělu smrti. V současné době je člověk neustále přesvědčován, aby nehledal žádný duchovní význam v některých zvycích, a to s cílem, aby viděl jen zevnějšek, který se jeví jako něco milé, radostné a neškodné, nemající žádné následky (ne nadarmo se ďábel nazývá otcem lži). Nesmíme ale zapomínat, že Bůh soudí všechno, co děláme a v co věříme. Všechny naše skutky se Bohu líbí nebo jsou nasměrované proti němu.

Myslím, že by rodiče měli hovořit se svými dětmi o pohanských kořenech tohoto satanského svátku, mnozí z nich by byli překvapeni, jak jsou jejich děti citlivé a chápavé.

Zároveň by se rodiče neměli bát vyjádřit svůj názor ve škole, pokud je jiný než názory učitelů, a to nejen v případě Halloweenu. Možná se trochu ztrapní, ale pokud jde o věc týkající se víry, Bůh jim to nezapomene. Z vlastní zkušenosti musím říct, že za ty roky, co moje děti chodí do školy, jsem se nejednou takto ztrapnila, ale Bůh mi každé takové ztrapnění mnohonásobně vynahradil.

J.M.

(zdroj: <http://www.farnost-laskov.cz/magazines/2009-6.pdf>)